

mark. Det, vi kan konstatere, er, at fedmeproblemet ikke er blevet mindre i de senere år. Med den inddragelse af de 50 mio. kr. til forskning rundt omkring for virkelig at få sat noget gang, blev det jo stoppet.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Henrik Vestergaard: Ville hr. Henrik Vestergaard have handlet sådan, hvis det her var en virksomhed, han skulle præsentere det for?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ærlig talt også, at det er for fattigt, at regeringspartierne, i hvert fald Venstre, nu lægger op til, at man kapper det ene ben af. Man vil ikke gå på to ben. Man vil kun hoppe rundt på et ben, og man kommer som bekendt ikke ret hurtigt frem, hvis man gør det.

Man vil nemlig kun satse på oplysning. Alle andre skal gøre noget, men regeringen skal ikke gøre noget. Man vil ikke have skattefinansierede madordninger, selv om det er det instrument, der kunne være med til på en gang at tilbyde børnene en bedre ernæring og samtidig sikre en større efterspørgsel efter økologiske fødevarer – dvs. giftfrie grønsager – og dermed en større grad af omlægning i landbruget.

Det er et instrument, som virkelig kunne flytte noget. Det har man åbenbart helt bevidst valgt ikke at ville bruge. Derfor klinger det simpelt hen hult med snakken om, at nu vil man gøre noget ved fedmeproblemet. Er det rigtigt opfattet, at sådan er det sørgelige indhold i Venstres politik?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu er det jo Venstres såkaldt frihandelspolitiske ordfører, som vi har fornøjelsen af repræsenterer partiet i dag. Som der står flere steder i redegørelsen, er den danske fødevarerpolitik i vidt omfang involveret i hele den europæiske og internationale fødevarerpolitik. Udbuddet, mangfoldigheden, ernæringen, sundheden og sikkerheden hænger efterhånden sammen globalt.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Henrik Vestergaard om, hvordan han har det med, at der i det 35 sider lange referat eller summary af rapporten står to linjer om det internationale arbejde. Der står nemlig, at regeringen vil arbejde for en fortsat omstilling af EU's landbrugspolitik med øget vægt på fødevarerpolitik, fødevarer sikkerhed, miljø og dyrevelfærd.

Jeg synes godt, at det kan fortjene en uddybning. Hvad er det egentlig, regeringen har tænkt sig at gøre? Hvorfor har man ikke skrevet lidt mere om, hvad man havde tænkt sig at gøre? Er det, fordi man i og for sig regner hele den europæiske indsats for forholdsvis ligegyldig? Men det vil i så fald ikke være det indtryk, jeg har fået af hr. Henrik Vestergaards tidligere udtalelser.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Ja, jeg tror, at jeg præcis ville have præsenteret det på den samme måde. Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at det, vi skal kigge på, er resultater, og hvordan vi skaber resultater.

Vi arbejder i regeringen med projektet – og dermed inddrager jeg også hr. Keld Albrechtsen i dette svar – der hedder »Alt om kost«, som jo netop sikrer, at den viden, vi har om ernæring og om, hvordan man kan etablere madordninger, kommer rundt på danske skoler, rundt på danske daginstitutioner.

Vi tror ikke på, at man ved at sige, at nu skal alle skoler have madordninger og alle børn skal spise den her mad, nødvendigvis har løst fedmeproblemet. Børn spiser også morgenmad, de spiser til frokost, og de spiser også om aftenen. Så vi skal have sikret, at alle børn og især deres forældre har en viden, der gør, at de altid vælger et sundere alternativ, så det ses i sammenhæng. Desuden skal det også ses i sammenhæng med den motionsindsats, der så i øvrigt måtte være. Vi er ikke modstandere af madordninger. Vi vil bare gerne have, at der ikke kun er ét tilbud.

KI. 10.15

De forældre, de skoler, de kommuner, der måtte ønske at lave madordninger, hjælper vi gerne med det. De forældre, der godt kan lide at smøre en madpakke til deres børn, skal jo også have lov til det. Det skal de ikke forhindres i, ved at der er nogle helt fast definerede rammer for ens madordninger på alle skoler. Noget af det har man jo i Sverige; de har den samme stigning i fedmeproblematikken. Jeg tror ikke på, at vi kan ændre noget ved fedmekurven, medmindre vi tager udgangspunkt i folks holdninger, så deres adfærd også bliver ændret.

Så er der spørgsmålet om betaling. Det kommer nogle gange til lidt at fremstå, som om det er nogle penge, hr. Ole Vagn Christensen, hr. Keld Albrechtsen eller jeg har, som vi så betalte en madordning med. Hvis penge er det, vi beta-